No. 114. DINGSDAG 22 SEPTEMBER. 1857.

VIER EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 2.30, buiten Assen franco per post *f* 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels *f* 1.00 en voor elken regel meer 15 cent, behalve 35 cent zegelregt.

Vergadering van den Raad der Gemeente Assen, op Donderdag den 24 September 1857, des namiddags half een ure.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

22 Sept.

De tijdingen uit **Britsch Indie** zijn zoo tegenstrijdig, dat wij zelfs niet kunnen gissen, wat waarheid is. Volgens eene te Londen bij een particulier handelshuis en ook bij de *Times* ontvangene tijding zou het beleg voor Delhi opgebroken zijn, daar de Engelschen niet meer waren de belegeraars, maar de belegerden, en de cholera hunne gelederen zeer dunde. Zij zouden naar Agra teruggetrokken zijn.

Volgens andere berigten, die vooral niet minder vertrouwen verdienen als de bovenstaande, zou het Engelsche leger voor Delhi versterking ontvangen hebben, en bereidde het zich, bij het afzenden dier berigten, tot eene hevige bestorming voor.

De een zegt: Generaal *Havelock*, die na het hernemen van Cawnpore, op weg toog, om Lucknow te ontzetten, moest terugkeeren, omdat de cholera zijn leger sterk teisterde: een ander verzekert: Generaal *Havelock* zette zijn togt tegen Lucknow wel degelijk voort, nadat hij versterking had bekomen.

De een doet den bloeddorstigen *Nena Sahib*, die gezegd wordt 1000 Europeanen, mannen, vrouwen en kinderen, te hebben doen vermoorden, uit wanhoop over geledene nederlagen en tegenspoeden, de hand aan zich zelven slaan, na zijne vrouwen en kinderen te hebben ter dood gebragt; een ander stelt *Nena Sahib* voor als vol moed, gereed, om, waar hij kan, de Engelschen afbreuk te doen.

Wat is nu waarheid?

Al weer geduld, waarde lezers, wij zullen nadere tijdingen moeten afwachten.

De telegraaf, die weder aan hetzelfde euvel mank gaat, als tijdens den Krim-oorlog, n.l. dat hij veel vertelt, dat niet waar is, heeft ook de tijding aangebragt, dat lord *Elgin*, de Engelsche commissaris in China, te Calcutta was aangekomen met 600 man versterkingstroepen. Veel onbegrijpelijks is er echter in deze tijding. Handelt lord *Elgin* op bevel uit Engeland? Is zijne taak in China, om den keizer bepaald af te vragen, of deze de handelwijze van den onderkoning *Yeh* goed- of afkeurt, en om, naar gelang het antwoord uitvalt, oorlog of vrede te verklaren, reeds afgeloopen? Wat doet hij in Indie? Zal hij daar het opperbestuur op zich nemen?

Sommigen zeggen, dat hier een vergis bestaat, en niet de vleeschelijke lord *Elgin*, maar eenvoudig het schip, dat zijn naam draagt, met 600 man is aangekomen.

Deze laatste uitlegging komt ons voorshands het waarschijnlijkste voor.

Het wordt nu ook onzeker, of de Engelschen bij Agra eene overwinning behaald dan wel eene nederlaag geleden hebben,

Bij al die tegenstrijdige berigten, schijnt het echter zeker, dat de opstand zich ook uitgebreid heeft tot het Presidentschap Bombay, op welks getrouwheid men meende te mogen rekenen, dat zich ook sporen van oproer in het Presidentschap Madras hebben vertoond, ja, dat de Engelschen op geen Inlandsch regement zich meer kunnen verlaten, zoo zelfs, dat de lijfgarde van den Gouverneur-Generaal, uit Inlanders bestaande, is ontbonden.

Bij de groote onzekerheid dezer berigten, is het onmogelijk, om te beoordeelen, of de zaken van Indie voor- of achteruitgaan, de ongerustheid neemt echter in Engeland zeer toe en eene sombere stemming maakt zich van de natie meester; wel is waar is de overtuiging bij alle standen gevestigd, dat over kort of over lang de opstand zal onderdrukt worden, doch „wat kan er intusschen," zoo zegt de *Times*, „niet gebeuren? Welke schrikkelijke tijdruimten kunnen er niet ontstaan tusschen de laatste pogingen om een heldhaftigen weerstand te bieden en de vertraagde aankomst van een lang verwachten bijstand? Veertien dagen schijnen niet lang op het papier. Wind of regen, de geringste misslag, een oogenblik van kwalijk geplaatste gerustheid, de ziekte van een Generaal of eenige andere geringe aanleiding kan een uitstel te weeg brengen en ons een moord van Cawnpore kosten."

De Keizerin van **Rusland** zal haren gemaal niet naar Stutgardt vergezellen, — en waarom niet? om reden van gezondheid, waarde lezers.

Wij kunnen het bezwaarlijk gelooven, dat deze reden wordt opgegeven, althans dat zij de ware zoude zijn; de Keizerin reist naar Keulen en Darmstadt, en zal weldra naar Petersburg terugkeeren, en nu zou zij niet van Darmstadt naar Stutgardt kunnen reizen!

Het is zeer opmerkelijk, dat de Keizerinnen elkander bij deze gelegenheid niet zullen ontmoeten, en het gerucht krijgt daardoor wel eenigen grond, dat de Czarin niet op gelijken voet wil staan met haar, die voor eenige jaren nog slechts Gravin was.

Men wil thans, zoo wordt er gemeld, de bijeenkomst te Stutgardt dienstbaar maken aan gewigtiger plannen dan tot nu toe bij dergelijke conferentien zijn behandeld. Men wil namelijk de goede verstandhouding tusschen al de Europesche mogendheden zoodanig maken, dat men in staat zij, de legers gelijkmatig te verminderen en de financiële hulpmiddelen der afzonderlijke staten tot meer nuttige doeleinden aan te wenden. De zaak is werkelijk te gewigtig, om thans reeds onvoorwaardelijk daaraan geloof te hechten.

Zoo werkelijk *Napoleon*, de man des vredes, dit kon bewerken, hij zou zich eene aanspraak te meer op de dankbaarheid van het menschdom verworven hebben.

In **Frankrijk** heeft men in het kamp van Châlons veel pret. Het zal tot 5 Oct. duren en heeft een bezoek van den Hertog *van Cambridge* ontvangen, die de gast des Keizers is. Wel hebben de troepen veel last gehad van den regen, maar deze was niet in staat, de vrolijkheid van de soldaten uit te blusschen.

De Zouaven hebben 14 dezer eene voorstelling gegeven, die door haar fantastisch karakter eene eigenaardige uitwerking deed. Het goldt eene Arabische bruiloft; een Zouave, gekleed op de wijze der Moorsche vrouwen, stelde de bruid voor, eene vierkante uitgestrektheid, aan de hoeken en in het midden door groote bivouacvuren verlicht, stelde het tooneel daar, eene Arabische tent, waarom Beduinen in hunne witte burnous gelegerd waren, was de decoratie. De voorstelling was zoo juist, het geheel zoo eigenaardig, dat de toeschouwers zich in eene Arabische streek verplaatst waanden. Z. M. de keizer heeft met zijn gevolg, de voorstelling bijgewoond. Toen de keizer vertrok, op het einde van de bruiloft, schoten de Beduinen toe, grepen lantarens en openden den optogt, ruiters en soldaten begeleidden den keizer naar zijn kwartier. Deze onverwachte ontknooping wekte eene buitengewone verbazing en geestdrift, en het feest werd op eene bekoorlijke wijze besloten.

Gelijk wij reeds berigt hebben, is de Paus te **Rome** bij zijn terugkeer van de rondreis door de provincien, met zeer veel luister ontvangen en heeft spoedig daarna de kolom ter eere van het stelsel der Onbevlekte ontvangenis ingewijd. De wijding heeft plaats gehad van uit het hôtel van den Spaanschen gezant, deze had zijn hôtel daartoe doen inrigten en veel van het schoone daarvan doen wegbreken. Spanje heeft zich als beschermer van dat stelsel gesteld, van daar het gebruik van het Spaansche hotel. Na de plegtigheid zijn de Spanjaarden tot de voetkus toegelaten. De Fransche autoriteiten hebben zich bij de handkus bepaald.

Treffend beeld van de verhouding der beide volken tot den Paus. Spanje, gebukt onder grooten ultramontaanschen invloed en bijna ieder oogenblik in gevaar, om geheel onder de heerschappij der priesters te geraken, ligt *aan*, spoedig misschien *onder* de voeten van den Paus. Frankrijk, dat op het oogenblik geen invloed van geestelijken op zijne regering duldt, staat als een in dit opzigt vrij man tegenover het hoofd der kerk, maar kust toch de hand, die den zegen van Christus, naar de opvatting der R. C. kerk, over Vorsten en Volken uitdeelt.

In **Spanje** is een wonderlijke stand van zaken, althans nadere berigten zullen hetgeen daarin duister is, moeten ophelderen. Het Ministerie *Narvaez* heeft herhaaldelijk zijn ontslag aangeboden, zoo de Koningin geen gevolg gaf aan deszelfs voordragt, om Generaal *Concha* als Gouverneur-Generaal van Cuba te ontslaan en den heer *Lersundi* in zijne plaats te benoemen, terwijl het eischte, dat een majoor, de grootste intriguant van de hofhouding der Koningin, uit het koninklijk paleis en uit Madrid werd verbannen.

De laatste tijdingen melden echter, dat de Ministers op hunne zetels zullen blijven, Generaal *Concha* het bestuur van Cuba zal behouden en . . . de majoor intriguant? Van dezen zwijgt het berigt. Misschien is hij alleen de zondenbok geworden. Op welke voorwaarde het Ministerie heeft toegegeven, wordt niet gemeld. Zooveel is zeker, dat wie in Spanje Minister is, waarlijk niet op rozen gaat.

Koningin *Christina* komt niet bij hare dochter te kraamwaren; zij achtte den tijd nog niet gekomen, dat zij naar Spanje kon terugkeeren, zonder het vooruitzigt, dat welligt morgen eene revolutie haar weder in den kerker zou brengen of haar met haast de Spaansche grenzen weder zou doen overtrekken.

Ongelukkig Spanje! niets bloeit er dan de hof intrigue en het rooversbedrijf en dit is een bloei als van paddestoelen in een heerenhuis.

In **Moldavie** hebben de verkiezingen eene groote meerderheid voor de vereeniging der Vorstendommen opgeleverd.

Men is zeer nieuwsgierig, om te weten, wat er gebeuren zal, zoo de Vorstendommen zich inderdaad en met groote meerderheid voor de vereeniging verklaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

In de zitting van den Hoogen Raad van den 18 dezer heeft de advocaat-generaal *Gregory* geconcludeerd tot ontzegging van den eisch van den heer *Landré* te Amsterdam tot veroordeeling van den Staat tot teruggave van f 4000 wegens vermiste geldswaarde in een brief op het postkantoor aangeteekend. Uitspraak is bepaald op 16 Oct. e.k.

— Uit Luxemburg wordt van den 17. Sept. het volgende geschreven:

„De oppositie heeft in de districts-kiesvergaderingen gezegevierd. In de hoofdstad zijn bij de eerste stemming vier harer kandidaten met aanzienlijke meerderheid van stemmen gekozen. Het waren de chefs der partij, de heeren *Th. Pescatore*, *N. Metz*, *v. Tornaco* en *Jonas*. Eene herstemming had plaats tusschen 2 oppositie- en 2 regeringsleden; de beide eersten werden gekozen. De kiezers waren allen, op 5 na, tegenwoordig. Te Diekirch was de zege nog grooter. De vier oppositie-kandidaten, met den oud-minister *Ulrich* aan het hoofd, bekwamen 109, 108, 99 en 97 stemmen, terwijl de regeringskandidaten weinige, de hoogste 38 stemmen verkregen. In Mersch verkregen de beide oppositie-kandidaten 45 en 44 stemmen en die der reg. 17 en 16 stemmen. In Grevenmacher alleen heeft de regering gezegevierd, als zijnde 2 harer kandidaten gekozen en slechts 1 oppositie-kandidaat. Van de 15 kandidaten, die heden gekozen zijn door burgers, die meer dan 125 franken belasting betalen, behooren er 13 tot de oppositie. Rekent men daarbij, dat ook de eerste verkiezingen, in twee trappen, waardoor de andere helft der kamer wordt te zaâm gesteld, niet geheel ten voordeele der regering zijn uitgevallen, dan zal in de kamer de sterkte der oppositie 18 wezen, tegen ten hoogste 13 regeringsleden. Men ziet hoe met alle kuiperijen het bestuur dus weinig genade bij de bevolking heeft kunnen vinden.

— Naar men verneemt is de reis van den Prins van Oranje verder aldus bepaald: aankomst te Napels 24 Sept., Palermo 1 Oct., Messina 4 Oct., Syracuse 6 Oct., Tunis 19 Oct., Algiers 14 Oct., Kadix 21 Oct.

Z. K. H. wordt den 1 November in het vaderland terugverwacht.

— Een particulier schrijven uit Batavia meldt het volgende aan de *Utr. Ct*:

„De tijdingen uit Engelsch Indie hier bekend geworden hebben diepen indruk gemaakt. Wat daar thans gebeurt moet ook ons de oogen geopend houden. Wel is waar is de toestand geheel anders op onze eilanden, dan in Hindostan; voorzigtigheid is echter ook onze regering in hooge mate aan te bevelen, vooral in dezen tijd. Men vergete niet, dat het vuur van den opstand steeds geneigd is voort te woelen, en dat ook in Azie de zee alleen niet voldoende is, om aansteking te verhoeden.

„Het leger in Indie, ofschoon niet sterk genoeg welligt, als men de belangrijkheid der kolonie in aanmerking neemt, wordt toch in den laatsten tijd meer in goede sterkte gehouden. — Onze scheepsmagt is altijd te gering en er ontbreekt zeker ⅓ van de bij de begrooting bepaalde getalsterkte der schepen, die in O. Indie in actieve dienst moeten zijn. Men ziet dus ook vooral in deze tijden de aankomst van nieuwe schepen te gemoet.

„De *Medusa* gaat onder kapt. luit. *Fabius* naar China, om er de 5 havens aan te doen, en verder te kruissen, teg einde de Nederl. vlag in die wateren te vertegenwoordigen en ter bescherming van de daar aanwezige Nederlanders.

„Den 26 des morgens ten 4 uur gaat de expeditie naar Timor op reis, bestaande uit 2 oorlog-stoomschepen, *de Amsterdam* en *Merapie* en 5 koopvaardijschepen, die 1000 man troepen zullen overvoeren, terwijl er te Timor 2500 Rotinezen als hulptroepen bij zullen komen. De geheele expeditie wekt hier echter niet veel belangstelling."

— Uit Apeldoorn wordt gemeldt, dat Z. M. de Koning op Asselt het dejeuner gebruikende, aan een daar aanwezigen daglooner, *G. van de Craats*, vroeg, of hij de man was, die den heer intendant bij zijne langdurige ziekte had helpen oppassen; deze vraag met ja beantwoord zijnde, deed HD. een prachtig gouden cilinder-horlogie van zijne keten en gaf het aan dien persoon ten geschenke.

— Z. Exc. de minister van finantien heeft eene cirkulaire gerigt aan de postdirecteuren, waarbij hij hunne voorlichting verzoekt omtrent de wijze, waarop te gemoet zou kunnen worden gekomen in den, volgens Z. Exc., vrij algemeenen wensch, dat, gelijk in andere landen, zoo ook bij ons aan de beambten der postkantoren gelegenheid worde gegeven, om, met de andere burgers van den Staat, ten minste voor een gedeelte den christelijken rustdag te vieren en de openbare godsdienstoefening bij te wonen. Z. Exc., daartoe door Z. M. gemagtigd, wenscht eene proeve te nemen, hoe ver dit doel bereikbaar is. Daar het echter niet een algemeen gelijke maatregel kan zijn, maar veel van plaatselijke omstandigheden moet afhangen, kan er alleen zoo veel verligting worden aangebragt als overal ter plaatse mogelijk is behoudens de rigtige dienst. Z. Exc. geeft verder een aantal punten op, welke in aanmerking kunnen komen, en verlangt het antwoord der directeuren binnen veertien dagen (na 8 September).

— De aanbesteding van het te bouwen huis voor den heer baron *van Brienen van de Groote Lindt*, in het Voorhout, heeft 18 Sept. jl. te 's Hage, ten overstaan van den notaris *Bervoets*, plaats gehad, en is gebleken de laagste inschrijver te zijn, de heer *Sweyser*, mr. timmerman aldaar, voor de somma van f 145,300 aan wien dit werk derhalve ook is gegund.

— In een telegrafisch berigt in de *Pr. Gr. Ct.* meldt men, dat den 21 dezer de Kamers der Staten-Generaal door Z. M. zijn geopend met eene troonrede, waarin H. D. in de eerste plaats zijnen dank heeft betuigd aan de Vertegenwoordiging voor de medewerking tot het tot stand brengen van de wet op het lager onderwijs. De betrekkingen met de vreemde Mogendheden bevinden zich voortdurend op een vriendschappelijken voet. De uitkomsten van het Koloniaal batig slot zijn bijzonder gunstig.

Handel en Nijverheid verkeeren in bloeijenden toestand. De Regering houdt bijzonder hare aandacht gevestigd op het onderwerp der spoorwegen, en is voornemens particuliere ondernemingen dienaangaande te ondersteunen. In deze zitting zal aan de Kamer een wets-ontwerp worden voorgelegd tot herziening van het belastingstelsel.

— Bij besluit heeft Z. M. aan mr. *J. V. C. Wichers*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als burgem. der gemeente Delfzijl, en in zijne plaats benoemd *J. J. Borst*, wethouder.

— Uit een te 's Hage ontvangen brief, ter reede van Malaga, aan boord van het stoomschip *Groningen*, geschreven, wordt ons het volgende ter plaatsing medegedeeld:

„Nadat wij den 22 Aug., tegen het vallen van den avond, onder het gebulder van het geschut van al de forten der stad, van Lissabon vertrokken waren, kwamen wij den 24 des avonds te Malaga aan. Reeds in den vroegen morgen van den volgenden dag, bevonden zich alle autoriteiten, ter verwelkoming van den Prins *van Oranje*, aan boord. De regering van Malaga bood HD. gedurende zijn verblijf in hare stad, een paleis ter bewoning aan; welk aanbod door Z. K. H. echter minzaam van de hand werd gewezen. Den 26 was er groot diner aan boord, waarbij een aantal hooge personaadjen genoodigd was, en gedurende hetwelk door een honderdtal muzikanten, in twee aan weerszijden van het schip geplaatste sloepen, fraaije muziekstukken werden uitgevoerd; een genot, dat men aan de zorg van den militairen gouverneur der stad, die mede tegenwoordig was, te danken had. Des morgens was de kroonprins aan den wal geweest, om al het bezienswaardige der stad te bezigtigen, bij welke gelegenheid het rijtuig van HD. door een eskorte huzaren vergezeld was geworden.

„Donderdag, den 27 vertrok de Prins des avonds met zijn gevolg naar Grenada, 't welk op een afstand van 18 uren van Malaga ligt. Op verscheiden punten van den weg daarheen vertoonden zich detachementen militairen, die in tijds waren vooruitgezonden. Te Grenada zelf was, bij de aankomst van den Prins, de geheele bezetting onder de wapenen, en werd Z. K. H. door al de hooge autoriteiten met de meeste onderscheiding verwelkomd. Voor het hôtel waar de Prins zijnen intrek genomen had, en waar de voornaamste ingezetenen hunne opwachting bij Z. K. H. kwamen maken, lieten zich bij afwisseling twee muziekkorpsen hooren. Den volgenden ochtend tijdig deed de Prins met zijn gevolg, in twee, met vier paarden bespannen, rijtuigen, welke HD. door voorname ingezetenen van Grenada waren aangeboden, een rid door de stad en hare omstreken. Ook toen was het garnizoen weder onder de wapenen, en werden de rijtuigen van den Prins door een detachement kavalerie geëskorteerd. Gelijk wel van zelf spreekt, werd het Alhambra door Z. K. H. niet vergeten. In dit beroemde paleis der oude Moorsche Koningen bragt HD. een geruimen tijd door, en bezigtigde dien dag en de volgende dagen verder al wat die belangwekkende stad — die, onder anderen, in hare prachtige domkerk, het stoffelijk overschot bewaart van *Ferdinand* en *Isabella*, het vermaarde koninklijke echtpaar, 't welk het koningrijk Grenada in der tijd aan de Spaansche kroon hechtte, — merkwaardigs oplevert. Gedurende het verblijf van den Prins te Grenada, heeft HD. de autoriteiten en sommige van de voornaamste ingezetenen tweemaal bij zich aan tafel genoodigd. Den 30 des avonds woonde Z. K. H. de voorstelling in de opera bij, na afloop waarvan een schitterend bal werd gegeven, 't welk door al de grooten van Grenada bijgewoond werd en waaraan ook de Prins deel nam.

„Den 4 Sept. ('s Prinsen verjaardag) des morgens ten half 9 ure, kwam Z. K. H. weder te Malaga terug en begaf hij zich dadelijk naar boord van de *Groningen*, waar H.D. spoedig daarop het bezoek van verscheidene generaals en andere hooge personaadjes ontving. Gisteren (den 5) werd, van stadswege, den Prins een prachtig diner aangeboden, waarbij, behalve H.D. gevolg, ook het état-major van de *Groningen* genoodigd was. Heden (den 6) zal er ter eere van den Prins een stierengevecht gehouden worden, waarbij zeven stieren zullen worden bevochten. Morgen, 7 Sept., gaan wij naar Valencia onder zeil." (De aankomst aldaar zoowel als te Barcelona, is reeds, gelijk men zich herinnert, door den telegraaf gemeld.) *D. v. 's Grav.*

(De Prins geniet waarlijk in het Buitenland veel meer eerbewijzingen als hem ooit in het Vaderland ten deel vielen, waar deze zich bepaalden tot het uitsteken van vlaggen en het houden van parade op zijn verjaardag.)

Goudriaan, 13 Sept. Heden had alhier een droevig voorval plaats. De wel-eerw. zeer gel. heer *Montijn*, predikant te dezer plaatse, en de boer, met wien hij naar de gemeente Oud-Alblas reed, ten einde aldaar de vacatuurbeurt waar te nemen, hadden het ongeluk door het schrikken van het paard van de chais af in het water te vallen, terwijl zij zich op de brug, nabij het dorp gelegen, bevonden. Gelukkig echter, dat paard en rijtuig op de leuning der brug bleven hangen, welke anders welligt op hen waren gevallen, waardoor zij alligt op eene betreurenswaardige wijze hadden kunnen omkomen. Spoedig toegesnelde hulp redde hen; doch de heer *Montijn* vond zich genoodzaakt in plaats van naar Oud-Alblas te gaan, naar huis terug te keeren.

Groningen, 18 Sept. Naar wij vernemen, heerscht op het Hoogeland en ook elders in deze provincie vrij algemeen de galziekte. In alle jaren heeft men om dezen tijd meerdere of mindere lijders aan die ziekte, doch in geene jaren zoo erg als thans. Er zijn dorpen waarin bijna geen huisgezin vrij is, terwijl in sommige huisgezinnen 4, 5, 6, ja 7 onder doctors handen zijn. Gelukkig is de ziekte tot nog toe niet kwaadaardig, dat is, men hoort van geen sterfgevallen; maar voor het overige is dezelve nog langdurig. Er is voor velen geen afkomen aan. *Vcend. Ct.*

— Ten bewijze, dat men ook te Oostwolder polder meer muizen heeft dan den landgebruiker lief is, nemen wij het volgende op, dat ons van eene geloofwaardige zijde is medegedeeld. De landbouwer *H. Hovinga*, in genoemde plaats, had bij zijn huis een „kwelderbult." Om dezen liet hij, met het doel, om muizen te vangen, een greppel graven, en zette daarin drie potten met water. Deze maatregel, ook elders in gebruik, droeg hier heerlijke vrucht, want in een enkelen nacht waren, hoe ongelooflijk het klinke, 172 stuks van gemeld ongedierte in de potten omgekomen. *Old. Ct.*

Grootebroek, 16 Sept. Ofschoon het verbouwen van mosterd- en karweizaad gewoonlijk zeer voordeelig is, kan echter het onderstaande als iets buitengewoons beschouwd worden. Alhier is n.l een akkertje, naauwelijks een zevende van een bunder groot, bebouwd geweest met stullen, d. i. zaad van witte kool, waarvan de opbrengst, die zeer goed was, 300 Ned. ponden bedraagt. Daar deze hoeveelheid voor f 5 per pond verkocht werd, beliep de waarde der geheele opbrengst de som van f 1500.

Curaçao, 24 Aug. De conceptwet omtrent de emancipatie is alhier met zeer veel bijval ontvangen; jammer is het, dat het nog lang duren zal, voor dat die wet hare uitvoering zal erlangen. Intusschen gaan de slaven voort zich van dit eiland te verwijderen. In deze maand zijn nog verscheidene, ja vele scheepstimmerlieden, metselaars, huisbedienden en vele andere werklieden naar Coro gevlugt in eene door hen zelven gebouwde boot. De emancipatie wordt nu met veel meer verlangen door de meesters te gemoet gezien dan door de slaven zelven, doordien eerstgenoemden niet meer zeker zijn van hun eigendom. De emancipatie is zeker nu een zegen voor deze kolonie. De regering in Nederland zal dit eiland eene weldaad bewijzen, wanneer zij de vrijmaking wilde bespoedigen. Wij wenschen, dat de Staten-Generaal ook zonder dralen de regering in haar edel voornemen behulpzaam wilde zijn, opdat welhaast de slavernij in de koloniën van Nederland een einde moge nemen, en wij daardoor een met het vrije Nederland meer gelijkvormig staatsbestuur kunnen erlangen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Het verlangen naar den dood kan onder zekere omstandigheden bij sommige menschen soms zeer sterk zijn. Een wever uit de omstreken van Amiens had eene kwaal, waaraan hij veel leed en die door de doctors voor ongeneeslijk was verklaard. Der wanhoop ten prooi, had hij reeds meermalen verklaard een einde aan zijn leven te willen maken, doch daar hij het bed niet verlaten kon en men zorgvuldig alles van hem verwijderde, waardoor hij zijn voornemen ten uitvoer zou kunnen brengen, was hij daarin tot hiertoe verhinderd geworden. Onlangs echter ontdekte zijne vrouw, dat haar echtgenoot hevig benaauwd was, terwijl hij alle hulp die zij en ook anderen die waren toegeschoten, hem wilden toebrengen, met de hand afweerde. Men wist niet waaraan deze plotseling opgekomen benaauwdheid was toe te schrijven, en nadat de zieke nog eenige hevige stuiptrekkingen had gehad, gaf hij den geest. Weldra evenwel loste zich het raadsel op. De punt van een doek kwam uit den mond van den doode te voorschijn; hij was, door zijn neusdoek met geweld in de keel te wringen, gestikt.

— De Parijsche officieele dagbladen zijn uitgenoodigd om met meer warmte te spreken over den ongelukkigen toestand der Engelschen in Oost-Indie. De Regering zal van hare deelneming in de gebeurtenissen aldaar doen blijken, door het uitgeven van eene kaart van Indie, als gratis-bijvoegsel tot den *Moniteur*.

— Onder de verhalen omtrent de bezoeken van *Napoleon III* in de omstreken van het kamp bij Châlons is ook het volgende, dat de eenvoudigheid dier streken kenmerkt. Den burgemeester van een dorpje in de buurt van het dorp was het bezoek van den Keizer aangezegd; maar toen de tijd daar was en er geen Keizer verscheen, dacht hij aan tegenbevel en gaat zijn vee voeren. Intusschen komt *Napoleon III*, door twee adjudanten vergezeld. De vrouw van den burgemeester ontvangt hen en zegt: „mijn man is niet bij der hand, mijnheer *Napoleon!* maar weest gerust, zoodra hij gedaan heeft zal hij zich aankleeden en u goeden dag komen zeggen."

ENGELAND.

Te Dunbar, in Schotland, zijn vier leden eener familie (*Wilson* genaamd) jammerlijk omgekomen door baden. Twee dochters, van 16 en 14 jaren, hadden zich in eene te hooge zee gewaagd. De vader en een zoon van 18 jaren wilden bijstand verleenen, doch alle vier werden door de golven medegesleept. De moeder wilde in wanhoop eene onmogelijke poging tot redding ondernemen, doch werd daarin met geweld belet.

— In deze eeuw, waarin overal er naar gestreefd wordt alle zaken te versnellen, is het welligt niet onaardig het volgende voorbeeld van een huwelijk, dat niet op de oude bedaarde wijze, maar met gezwinde beweging heeft plaats gehad en door de *Globe* uit een der bladen van Texas wordt overgenomen, mede te deelen.

Een dagblad van Texas verhaalt, dat een jongman en een meisje waren doorgegaan. Zij waren te paard ontvlugt en hadden op hetzelfde paard — misschien een afstammeling van het ros der vier heemskinderen — den geestelijke medegenomen, die hen in den echt zou verbinden. Spoedig werd de vlugt van het meisje ontdekt, en de vader zette haar op een zijner vlugste paarden na. Daar hij weldra den weg ontdekte, dien zij hadden genomen, was hij hun spoedig op de hielen. Korter en korter werd de afstand, die de vlugtenden van den vader scheidde; en in dezelfde mate klom de angst der eersten, tot dat het meisje, getroffen door een geheel nieuw denkbeeld, het hoofd omwendde en den priester vroeg of hij hen niet onder het rijden kon inzegenen. Op zijn toestemmend antwoord, begon de plegtigheid op het galopperende paard. Juist had de geestelijke de verbindende formule uitgesproken, waarbij zij tot man en vrouw werden verklaard, toen de vader den teugel greep van het paard der jongehuwden. Men berigt, dat de vader het denkbeeld der nog ongeoctrooijeerde nieuwe vinding zoo aardig vond, dat hij al lagchende, door zijn zegen er de kroon opzette.

— Te Eilmer (Vereen. Staten) werd dezer dagen op eene slavenverkooping besteed: voor negers van 35 jaren 1254 dollars, van 24 jaren 1200 dollars, van 22 jaren 1400 dollars, van 8 jaren 906 dollars, van 6 jaren 715 dollars, negerinnen van 4 jaren golden 501 dollars.

— Een algemeen bekend advocaat te Londen is, naar men althans veronderstelt, uit Engeland geweken, met achterlating eener schuld van 150,000 p. st., terwijl hij zich bovendien aan het uitgeven van valsch papier op eene kolossale schaal moet hebben schuldig gemaakt, eene der slagtoffers waarvan zijne eigene gehuwde dochter, ten bedrage van 7000 p. st. zijn zou. Even als die geheele soort van zoogenaamde fatsoenlijke gaauwdieven, bezat hij een prachtig landhuis en leefde op een zeer grooten voet.

— De *Bombay Times* berigt: „De slagting door *Nena Sahib* te Cawnpore aangerigt is ijzingwekkend; 88 officieren en 190 man van het 84e regement en 70 dames, benevens 120 vrouwen en kinderen van het 32e regement, alsmede de geheele europesche en christen-bevolking van Cawnpore, met inbegrip van alle burgers, kooplieden, winkeliers, machinisten, gepensioneerden en hunne familiën, ten getale van 400, vielen als slagtoffers dezer satansche euveldaad. De binnenplaats van het raadhuis, waarin *Nena Sahib* zijn hoofdkwartier hield en de vrouwen gevangen waren gehouden, was herschapen in een zee van bloed. Eene menigte vrouwen, die gespaard werden, om na eene schandelijke behandeling den dood te ondergaan, waren den vorigen dag vermoord geworden, benevens een aantal kinderen. De vrouwen werden van kleederen ontdaan, onthoofd, in een put geworpen, en toen werden de *levende* kinderen op de rompen hunner moeders en zusters gesmeten!! Slechts vier vrouwen zijn, naar men zegt, ontsnapt, namelijk de echtgenoot van een koopman en drie anglo-indiaansche. Men zegt, dat te Cawnpore het dagboek gevonden is van eene dame, die het tot den dag van haren dood bijhield, en dat er belangrijke bijzonderheden in worden medegedeeld.

DUITSCHLAND.

Bij het weldadigheidscongres, te Frankfort gehouden wordende, is o. a. de heer *Suringar* van Amsterdam tot Vice-President gekozen. Er is besloten eene uit twaalf leden bestaande internationale sectie in te stellen; tot leden dier sectie werden gekozen de heeren *Ducpetiaux* (Belgie), *de Sitter* (Nederland), *Neumann* (Pruissen), *Pickford* (Heidelberg), *H. Bohn* (Engeland), *Duval* (redacteur van het *Journal des Débats*, (Frankrijk), *Jay* (Noorwegen), *Lusani* (Lombardije), *Moynier* (Zwitserland), *Varrentrapp* (Frankfort).

De door het brusselsche congres uitgeschreven prijsvraag: „Over de oorzaken der onmatigheid en de middelen en de pogingen om ze weg te nemen," is door den heer *Bouquié-Lefèvre* te Brussel voldoende beantwoord. De gouden medaille werd hem als belooning daarvoor overhandigd. De heer *Detrone* te Amiens had dezen eerepenning, ter waarde van 300 fr. in goud, ter beschikking van het kongres gesteld. Bij de overgave van dit blijk van onderscheiding verklaarde de bekroonde, dat hij de waarde der medaille afstond ten behoeve van de armen te Frankfort. De luide toejuiching der vergadering bewees den heer *Bouquié-Lefèvre*, dat zijn aanbod met erkentelijkheid is aangenomen.

Vervolgens trad als spreker op: de heer *W. H. Suringar*, van Amsterdam, in de duitsche taal. Hij gaf eene schets van den ijverigen arbeid in zijn land, wat betreft de inrigtingen van liefdadigheid, gevangenissen en verbeteringsgestichten. De redenaar onderscheidde zich door echte vrijmoedigheid en deed zich als een rondborstig man kennen. Toen hij o. a. over de stokslagenstraf sprak, en zeide: „dat men niets uit de menschen uitsloeg, maar wel alles in de menschen insloeg," klonken de daverendste toejuichingen door de zaal. Ook na het einde zijner voordragt oogstte hij den grootsten bijval zijner hoorders.

— In de elfde zitting van het evang. verbond te Berlijn of den 15 dezer bragt dr. *Cappadose*, van 's Hage, verslag uit omtrent de missie onder de Joden. De redenaar gaf echter in zijne voordragt minder een bepaald verslag dan wel eene apologetische verhandeling over de noodzakelijkheid en weldadigheid van de uitbreiding der missie onder het uitverkoren volk; deze verhandeling was grootendeels met exegetische studien doorweven.

Na dezen redenaar neemt de predikant *Reichardt* van Londen, het woord over hetzelfde onderwerp. Ofschoon onder alle volken verspreid, gelooven de joden toch nog altijd aan God, en zijn vreemd van alle afgoderij. Sedert 18 eeuwen van gevangenschap houden zij vast aan het geloof aan den Messias, die ter hunner verlossing zal komen; dat zij den waren Messias, der Christenen Heiland, niet mogen erkennen, heeft zijne oorzaak in de onregtvaardige vervolgingen, waaraan het Christendom hen blootstelde. Ook hebben zij onder hunne Christelijke landgenooten zelden aanleiding gevonden, dezen in hunne leer na te volgen. Aan een volk, dorstende naar wetenschap en beschaving, met eene groote letterkundige geschiedenis achter zich, kon het verkeer met de Christenen niet zeer bevorderlijk toeschijnen. Met een warm en opregt hart aan hun vaderland gehecht, heeft men hun, zeer ten nadeele der goede zaak, elk edel gevoel voor het vaderland en den naaste ontzegd, en daardoor velen tegen het Christendom ingenomen, die van zijne grondwaarheden overtuigd waren. Men zoeke de Joden niet te winnen door uitsluiting en harde behandeling, maar door zachtheid en toegevendheid. Men geve hun goede geschriften, zoo in de landtaal als in de oorspronkelijke (het Hebreeuwsch), te lezen. De missie was in den jongsten tijd zeer verzwakt. In Polen alleen, waar, onder de regering van *Alexander I*, 33 stations voor de missie onder de Joden bestonden, bestaat thans geen enkele meer. De redenaar, die in onderscheidene landen der wereld, als in Palestina, Rusland, Engeland, Turkije, Frankrijk enz., onder de Joden gearbeid en meer dan 400 hunner voor het Christendom heeft gewonnen, geeft nu eene schets van zijne lotgevallen onder het „uitverkoren volk Gods." Hij meent een grooten ommekeer in de openbare meening der Israelieten ten gunste der christelijke grondwaarheden te bespeuren. Velen hunner zijn elk oogenblik bereid zich tot Christus te bekeeren.

Thans betreedt de heer *Edward*, predikant bij de vrije Schotsche kerk, den kansel. Spreker had, tijdens zijnen arbeid onder de Joden te Breslau, van een hunner moeten hooren, dat het toch zwakjes moest gesteld zijn met de grondwaarheden van het Christendom, daar de talrijke secten niet zeer voor hare geloofwaardigheid pleiten. De wederlegging, dat juist het bestaan van deze menigvuldige secten van de kracht van het evangelie getuigt, omdat dit een kritisch onderzoek, een streng vasthouden aan hetgeen als waar erkend is, verraadt, had den bekeerde zeer wel bevallen, die daarop verzocht, hem dit nader uiteen te zetten. Het Evangelisch verbond maakte nu de zwakken arbeid van den redenaar overbodig. Het was eene groote schrede voorwaarts, dat de missie niets dan het woord als wapen gebruikt. Omkooping en ruw ge-

weld, waardoor men de kerk zoo dikwerf ontwijdde waren geweken. *Luther* schreef aan de slechte behandeling der Christenen de verstoktheid der joden toe. „Wanneer men mij behandelde," zeide *Luther*, „gelijk men den jood behandelt, dan ware ik liever een zwijn geworden dan een Chris en." Deze onregtvaardige onderdrukkingen hadden nu opgehouden, en men beperkte zich nu slechts tot zedelijke middelen, om propaganda te maken. De redenaar stelt voor, evangelisch-joodsche gemeenten te vestigen, welke de Christelijke leer onder de joden zullen bevorderen. Hij wenschte, dat het Evangelisch-verbond de zaak der joden ter harte neme. Eene tot hen gerigte aanspraak zou bij joodsche mannen en vrouwen gunstig worden opgenomen, want de joden zijn een goed volk en zeer vatbaar voor betere indrukken. Hij ten minste had hen als zoodanig leeren kennen; hij had hunnen omgang gezocht niet slechts om der wille van zijn ambt, maar ook om hen zelven. — Dr. *Tideman*, secretaris van het Londensche zendeling-genootschap, leest ten slotte nog een brief voor over de missie onder de heidenen.

— Men schrijft uit Berlijn van 12 dezer: In de 12de zitting van het evangelisch verbond sprak de hoogleeraar *Plitt*, uit Heidelberg, over het *regt der Evangelische belijdenis*. Hij doorliep de verschillende stadiën der kerkelijke ontwikkeling en van het kerkelijk regt, en vatte het resultaat in de volgende drie punten zamen: 1o. Wij zijn overtuigd, dat ieder mensch, die zich in zijne godsdienstige betrekking volstrekt van God afhankelijk stelt, met hetzelfde regt vrij is van elk menschelijk gezag; 2o. wij gelooven, als een gevolg der eerste stelling, dat de vrijheid van geweten niet gevaarlijk is voor de welvaart van den staat, noch zondigt tegen de openbare zedelijkheid; en eindelijk 3o. zijn wij overtuigd, dat de vrije godsdienst-belijdenis noch de regten van den staat, noch die der kerk verkort, en bidden derhalve, dat de vrijheid van geweten overal erkend moge worden.

In de 13de zitting werden eenige verslagen omtrent de missie in onderscheidene landen uitgebragt, en daarna heeft het Evangelisch verbond hare slotzitting gehouden. De vergadering bestond uit 1254 leden, als: uit Europa 1222 leden, uit Azie 3, uit Afrika 3, uit Amerika 23 en uit Australie 3.

— Te Upsala woedt de cholera zeer hevig; te Christianstad zijn reeds meer dan 300 personen, waaronder drie geneesheeren aan de ziekte bezweken. Te Stockholm is de ziekte ook verschenen, doch in ligten graad.

PORTUGAL.

Daar de gewone inkomsten der Roomsche geestelijken, ofschoon nog ontzaggelijk veel en groot, toch door verschillende oorzaken niet zóó aanzienlijk zijn, als wel in vroegere gelukkiger tijden, in Portugal het geval was, en hun dit, gelijk men ligt kan begrijpen, uiterst onaangenaam moet vallen, is een hunner — blijkbaar een vindingrijke geest — op het denkbeeld gekomen, om te Oporto eene rijke bron van inkomsten te openen tot aanvulling van het deficit, door de verslapte winkelnering in het groote huis van koophandel veroorzaakt. Hij vond daartoe niets beter, dan de oprigting eener fabriek van valsche munt, met onbekrompen hand op eene groote schaal ingerigt. Aan verscheidene zijner collega's, waaronder ook eenige hoogwaardigheidbekleeders der heilige kerk, deelde hij zijn plan mede, hetgeen aller toejuiching en medewerking verwierf en werkelijk tot volkomene uitvoering kwam. Inderdaad moet men erkennen, dat er veel grond voor een verbazend goed succès aanwezig was en zeer weinig vrees voor ontdekking door onbescheidene indringers in hunne heilige, van de wereld afgezonderde verblijfplaats, terwijl waarschijnlijk wel niemand der geloovigen op de gedachte zou komen, dat die vrome heilige mannen der Kerk — die de wereld en al hare vergankelijke goederen en ijdele genietingen zoo geheel vrijwillig verloochenen, hun leven met bidden, zingen, vasten, waken, zelfspijniging en verdere vleeschdooding doorbrengen en dag en nacht alleen met hemelsche dingen zich bemoeijen, — zich zouden bezig houden met valsche munt te slaan. Werkelijk vermoedde dan ook langen tijd niemand, dat de fabriek van al het in omloop gebragte valsche geld in een klooster aanwezig was, tot dat eindelijk de zaak werd ontdekt. — De heilige paters zijn op heeter daad betrapt, terwijl de fabriek in vollen gang was, en hebben haar met de gevangenis verwisseld. Een hunner werd gevangen genomen op het oogenblik, dat hij zich in de sacristie gereed maakte, om de mis te bedienen.

Men kan ligtelijk begrijpen, dat deze gebeurtenis allerwege het onderwerp der gesprekken uitmaakt en het geloof aan de heiligheid van het geestelijk personeel wel op eene zware proef wordt gesteld. En waarlijk, er behoort een geloof toe van eene bijzondere sterke soort, om te blijven meenen, dat dergelijke groote misdadigers, die met voorbedachten rade, jaren lang, op zulk eene wijze zich zoo zwaar tegen God en menschen bezondigen, niet even zoo valsche munt slaan in geestelijken zin, en daarmede onwetenden en ligtgeloovigen tot hunne onherstelbare schade bedriegen.

SPANJE.

Men verwacht de bevalling der Koningin tegen 15 November.

— De aanvallen van roovers vermenigvuldigen zich. In de vorige week is de zoon van den heer *Antonio Campos*, op klaar lichten dag, te Malaga opgeligt. De roovers eischten 12,000 piasters losgeld. De som werd onmiddellijk gezonden, en het kind kwam alleen te huis. Later heeft de heer *Campos* weder een brief ontvangen, waarin hem nogmaals 12,000 piasters gevraagd zijn, met bedreiging van moord. Men is de misdadigers niet op het spoor.

ASSEN, 22 September.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Amsterdam. Maandag, 21 Sept. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{5}{8}$ percent. Dito 4 pCt. $97\frac{1}{16}$ percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1816 5 pCt $104\frac{7}{8}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $85\frac{7}{8}$ percent.

Granen en Zaden.

Koolzaad onveranderd; op 9 vat op Sept. f 480; op Oct. f 483. — Raapolie op zes weken f 48. — Tarwe f 10 lager; 133 ponds nieuwe bonte Poolsche f 410. — Rogge f 7 lager; 118 ponds Petersburg f 195. — Boekweit prijshoudend.

Het Provinciaal Museum van Oudheden enz. in Drenthe is dezer dagen met verscheidene voorwerpen verrijkt, onder anderen met geschenken in boekwerken, Drenthe betreffende, of zeldzaamheden van de heeren *C. Hiddingh*, *W. H. Hofstede*, *C. P. L. van Kinschot* en *J. Tonckens*, van welken laatsten ook is ingekomen een vuursteentje (Silex) in de nabijheid van Rolde gevonden, waarin een **zeer opmerkelijk indruksel**, allen schijn hebbende van daarin te zijn gekomen, toen nog de steen in weeken toestand was, waaruit zou kunnen worden afgeleid, dat de vuursteenen hier zijn gegroeid, gelijk met vlinten of keisteenen (graniet) vroeger wel is opgemerkt, en waardoor zou worden wederlegd het gevoelen van hen, die beweren, dat die steenen, bij groote omwentelingen der aarde, herwaarts zijn gekomen; ook schijnt echter dat indruksel eene versteening van een dier of plantaardig voorwerp te kunnen zijn — waaromtrent de gevoelens uiteenloopen: althans er zijn er, die het daarvoor houden — in allen gevalle is het zeer opmerkelijk.

— De Luitenant-Generaal *Verhorst*, Inspecteur voor het wapen der infanterie, is den 20 dezer met zijn adjudant alhier gekomen, ten einde inspectie te houden over de ter dezer stede in garnizoen liggende Tirailleur-compagnie van het 7e Reg. Infanterie. Z. Exc. heeft gisteren wapenschouwing gehouden, zal heden zich naar het schietterrein begeven, ten einde onderzoek te doen naar de vorderingen van de tirailleurs der 1e klasse in het schijfschieten, en zal den 24 dezer zich naar Zwolle begeven, ten einde ook daar Inspectie te houden.

— Wij zijn verzocht, heeren Advocaten, bij het Provinciaal Geregtshof van Drenthe toegelaten, opmerkzaam te maken, dat met 1 Oct. e. k. de termijn zal zijn verstreken, binnen welken de acten van eedsaflegging moeten worden gevisseerd.

— Gisteren namiddag werd alhier bij de Politie een telegrafisch berigt uit Groningen ontvangen, houdende het verzoek, dat, wanneer hier een jong mensch mogt aankomen, gekleed in matrozen-kleeding, in een wagentje, bespannen met een paard, dezen aan te houden. Om vijf uur kwam deze persoon hier aan en stalde bij de wed. *Oostergetel*; dadelijk is hij door twee geregtsdienaars aangehouden en voor den heer Officier van Justitie gebragt. Hij is echter heden weder op vrije voeten gesteld, nadat zijn broeder alhier was aangekomen, en het bleek, dat hij, in Groningen zijnde, om dienst te nemen als soldaat, in gezelschap van zijn vader en zijn broeder, van een oogenblik, dat beiden niet bij hem waren, gebruik had gemaakt, om het door hen gezamentlijk gehuurd rijtuig te doen inspannen en daarmede in de grootste haast naar Assen te rijden, met oogmerk waarschijnlijk, om rijtuig en paard te verkoopen en zijn vroeger leven weder aan te vangen, dat veel te wenschen moet hebben overgelaten, daar hij reeds eene gevangenisstraf heeft ondergaan. De telegraaf was hem echter te vlug.

— Men meldt van Stads-kanaal, dat in de nieuwe glasfabrijk van de heeren *Thöne en Comp.* bereids het vuur in den oven ontstoken is, zoodat men eerstdaags deze belangrijke fabrijk in volle werking kan aanschouwen. De fraaiheid en inrigting der fabrijk wordt algemeen geroemd. Men hoopt, dat de ondernemers in hun doel gelukkig mogen slagen. *Pr. Gr. Ct.*

— De *Pr. Gr. Ct.* meldt, dat de gedresseerde jager *M. J. Melessen* alléén met het schietgeweer in vierdehalf dag van dit jagtsaizoen heeft geschoten twaalf hazen en acht en tachtig patrijzen.

— Jl. Zaturdag heeft het Hof alhier uitspraak gedaan in het voor hetzelve aanhangige regtsdeding tusschen de stad Groningen en de gebr. *Harding* te Onstwedde. De eigenlijke kwestie loopt over het plaatsen van eene hut op grond, die de stad Groningen beweert aan haar toe te behooren, terwijl de gebroeders *Harding*, die in het bezit zijn, daarvan beweren eigenaren te zijn. Bij de Regtbank te Winschoten was in dit geschil ongunstig beslist op een van de zijde van de stad Groningen opgeworpen incident tot getuigen-verhoor; hiervan werd geappelleerd aan het Hof van Groningen, waarin echter geen genoegzaam aantal leden aanwezig was die over deze zaak konden zitten. De zaak werd daarop naar het Hof van Drenthe verwezen, hetwelk, wat het incident aangaat, met vernietiging van het vonnis der Regtbank van Winschoten, de stad Groningen in het gelijk en de gebr. *Harding* in het ongelijk gesteld heeft.

* **Zuidvelde,** 19 Sept. 't Is nu juist een jaar verleden, dat de hier woonachtige vader van den heer *Z. Kloekers*, die voor vier á vijf jaren als zendeling naar China is vertrokken, den laatsten brief van zijn zoon mogt bekomen. Heden ontving echter de oude man tot zijne groote blijdschap weder een brief; naar de ongunstige berigten van elders over den staat van zaken in China, vreesde hij reeds het ergste. Wat behelst nu deze brief? Een verhaal van jammer en ellende en van teleurstellingen van onderscheiden aard, die 's mans leven daar verbitteren. Eene groote teleurstelling o.a. is, dat 't hoofdbestuur der zendelingen hem de noodige gelden niet doet geworden, zoodat Z. E. niet zelden in de prangendste omstandigheden geraakt, te meer daar 't er alles zoo schreeuwend duur is. Wat mag toch de reden zijn, waarom men den zendelingen 't aan geld laat ontbreken? zou de kas het niet toelaten, of is de verzending daarvan zoo moeijelijk, of denkt men: die daar is, mag zich zelven redden? Dit laatste durven we niet aannemen, 't zou eene groote smet zijn op het Zendeling-comité. Maar genoeg: de heer *K.* heeft 't Hoofdbestuur geschreven, dat, zoo 't hem niet de noodige gelden deed geworden hij alsdan naar zijn vaderland zou moeten terugkeeren. Dit zou de zendelingszaak niet aanmoedigen. We hopen echter, dat Z. E verder in staat worde gesteld, om zijner roeping te kunnen beantwoorden; want groot is 't veld ter bearbeiding en weinig zijn de arbeiders.

Voorzeker! eene hoogst moeijelijke taak, die groote zelfverloochening vordert van den man, die daar zijne jonge gade, nadat ze hem een pand hunner liefde geschonken had, ten grave moest brengen. Alleen met dit kind, ver van zijne dierbare betrekkingen, in een vreemd land te moeten omzwerven en niets in te oogsten dan miskenning en teleurstellingen; waarlijk, eene hoogstmoeijelijke roeping, die een' ijzeren wil, een taai geduld en eene blakende liefde voor de goede zaak vereischt. Alleen 't Geloof en de Liefde, die hem naar China dreven, kunnen hem daar staande doen blijven. God sterke en zegene hem!

* **Meppel,** 20 Sept. Eergisteren avond werd hier een bewijs van menschlievendheid aan den dag gelegd, dat waarlijk treffend was: men zag tegelijkertijd drie personen als om strijd in het kanaal springen, om een 1 à 2jarig kindje van G. L. alhier, dat in schemeravond ongemerkt het ouderlijk oog ontgaan en in het diepe kanaal geraakt was, van een anders wissen en spoedigen dood te redden, waarin zij eindelijk ook, tot hunne blijdschap en tot onuitsprekelijke vreugde der beangste ouders, mogten slagen.

* 21 Sept. Vrijdag jl. waren hier weder vele wagens ter markt, die boter ter verkoop hadden aangevoerd; er waren nu aangebragt 588 vierde vaten, makende met die van den vorigen dag een getal uit van 1193 vierde vaten boter, die bij een geanimeerden handel voor f 44 á f 48 het stuk verkocht zijn, makende dit een kapitaal uit van bijna f 55,000 Deze som is onderscheiden duizende guldens minder dan die, 't vorige jaar, op deze dagen voor de boter is besteed.

* **Staphorst,** 21 Sept. De nieuwe opmeting vordert met verwonderlijken spoed. Die der weide- en hooilanden zal voor Staphorst en Rouveen met eenige dagen afgeloopen zijn. Bij alle ingezetenen openbaart zich groote belangstelling in deze zaak. In tijds legt men de ommekampende perceelen aan vaste kampen, om den regten eigenaar te kunnen opgeven. Ieder beijvert zich, om den landmeter bij de opname van zijn opgaande duidelijke opgave te doen van de namen der eigenaren van de om elkander heen liggende kampen. Het is te verwachten, dat het gewenschte doel zal bereikt worden.

* Als een blijk wat spaarzaamheid en vlijt vermag, zij vermeld, dat de landbouwer *J. B.* alhier, onlangs overleden, zijne kinderen een vermogen van *f* 144,000 heeft nagelaten. Een aartsvijand van verkwisting, was hij steeds bereid om menschen, die hij vertrouwen kon, voort te helpen, en dat wel tegen zeer matige rente. Voor het zijne getrouw opkomende, was het zijn streven, in vrede met zijne evenmenschen te leven.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur der Drentsche en Asser Courant!

Het antwoord, door mij gegeven op de beschuldigingen in no. 100 van uw blad, heeft wederantwoorden uitgelokt, en hoewel het publiek wel zal verzadigd zijn van dat rumoer over de verkiezingen alhier, meen ik toch niet geheel te mogen zwijgen, te meer daar ik het niet ben, die het eerst het tooneel heb geopend, maar die verpligt was te antwoorden op **onware** beschuldigingen, welke ik nog beschouw als het werk van de leiders der tegenpartij.

Eerst antwoord ik mijn gewezen collega *Tijmes*: op grond van hetgeen hij hier en daar en tegen zeer geloofwaardige personen heeft gezegd, betwijfel ik, of hij wel zoo geheel onschuldig is, en hoe weet anders de inzender, wat in de raadsvergadering en bij de stembus is geschied, 't welk deze zoo verdraaid heeft medegedeeld?

Wijders zal ik met *Tijmes* in geene discussie treden, de hooghartige en onbescheiden toon van zijn stuk verdient, dat men daarop antwoordt met een eenvoudig stilzwijgen.

De laatste, die voor den dag komt is mr. *Oosterloo* en wel met een open brief! nu den schoolmeester kan men vaak aan zijn uiterlijk kennen, de vorm is beschaafd, maar de inhoud?

Ik had van *Oosterloo* (*dien ik nog altijd houd voor den schrijver van het befaamde stuk in no* 100) verwacht, *eene openlijke bekentenis, dat hij was de steller of inzender — eene volledige beantwoording mijner vragen*, maar van dat alles niets, in tegendeel treedt hij op, als recensent van mijnen stijl, van mijn karakter, van de antwoorden van *Tijmes* en *Bening — nu daarvoor is hij ook Schoolmeester!*

Maar wat mij het minst bevalt, zijn de vragen, die hij doet — vragen waarop hij de antwoorden vinden kon in mijn vorig stuk.

Ook tracht hij den geachten redacteur van dit blad tegen mij in te nemen, omdat wij in zienswijze verschillen. — Nog schijnt hij er verspieders op na te houden - ik vrees geene verspieders - maar houd niet veel van hen, die ze gebruiken.

Eindelijk onze partij heeft het hem en anderen niet kwalijk genomen, dat zij naar hunne wijze van zien de belangen der gemeente voorstonden, *al was hun oog door 't eigenbelang beneveld* - maar ook zij moesten ons niet euvel duiden, dat wij hunne zienswijze niet deelden, en *deswege hunne gal niet hebben uitgestort in een publiek dagblad*

Op de oorzaak der kwestie, een weg van Beilen naar Ruinerwold en Hoogeveen, hoop ik nog eens terug te komen - laat ons daarover liever strijd voeren - deze is eervol en kan nuttig zijn, en dit toch was de zaak, die van grooten invloed op de verkiezing is geweest.

En nu nog een woord aan u, *Bening!*

Ik heb niet om de wille der kunst of om geschreeuw te maken de pen opgevat, zoo als de redacteur van uw stuk meent - want de steller daarvan **zijt gij niet**, hiervoor ken ik u te goed.

Ik geloof, dat die redacteur wat al te nederig van zich zelf spreekt - hij zou geen schrijver zijn? Ik meen zeker te weten, hem meermalen in dit blad ontmoet te hebben en niet alleen als proza schrijver, ook wel als dichter, met een stuk getiteld „Otto Erica"; poëten worden niet dagelijks geboren en die als dichter optreedt, moet wel gevoel van eigen waarde hebben!

Ik doe hulde aan de bekwaamheid, waarmede uw stuk is gesteld - hoe fijn is 't verhaal van die voorgenomene aftreding - maar geloof mij, onze partij had zich daarover ook nog niet vrolijk gemaakt.

Gij zegt, dat wij ons in de volgzaamheid der nieuwe leden, wel eens konden vergist hebben. *Ik verlang geene volgzaamheid in mijne medeleden*, maar wensch de zoodanige, die aan een behoorlijk doorzigt, opregtheid, openhartigheid en rondheid paren - die niet van draaijen of in het oor luisteren houden.

Nog zegt gij op de vraag der kiezers, wie zij zouden moeten nemen, geantwoord te hebben, dat ieder dit zelf moest weten; hierin hebt gij mijnes inziens verkeerd gehandeld; iemand van uwe bekwaamheden, zoo bekend met de gemeente en hare belangen, moest zijne voorlich-

ting niet weigeren. Ik wil u hierover echter niet hard vallen, ik weet zeker, dat gij het niet altijd hebt gedaan. Ik zal overigens over deze en andere zaken, het verkiezings kabaal (zoo als gij zegt) aangaande, zwijgen, ook ik zou ongaarne daarop terug komen, te meer daar de zaak haar beslag heeft, de nieuwe leden *met eenparige stemmen van allen*, toegelaten en reeds in functie getre den zijn.

Beilen, 18 Sept. 1857.

Mijnheer de Redacteur!
UWEds. Dw. Dienaar,
W. TIMMER.

CORRESPONDENTIE.

Het stukje over 't onderwijs in een volgend nummer.

ADVERTENTIEN.

Bevallen van een welgeschapen Zoon JOHANNA KUURMAN, geliefde Echtgenoot van
C. KNIPHORST.

Meppel, 19 September 1857.
Eenige kennisgeving.

HALBERG MEIJNDERTS biedt zich aan, als: ***SCHRIJVER*** of ***COMMISSIONNAIR***, en zijne Vrouw tot het ***les geven*** in 't ***NAAIJEN, BREIDEN*** en verdere ***vrouwl. Handwerken***. Beide bevelen zich minzaam aan; woont bij L. GROSMAN.

Assen 1857.

De ondergeteekende maakt namens het Bestuur van het Departement Assen der Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van Nijverheid bekend:

dat er in den Winter-cursus van 1857—1858 gelegenheid is tot plaatsing van ***20 LEERLINGEN*** op de School van hand- en bouwkundig teekenen en van toegepaste reken-, meet- en stelkunde;

dat de vereischten zijn, ouderdom van 14 tot 20 jaar, vaardigheid in 't lezen en schrijven en kennis van de 4 hoofdregelen der cijferkunde, en dat het leergeld is f 5-" en f 3-50 voor ieder leerling, als er twee of meer uit hetzelfde gezin worden toegelaten;

dat des Ouders en Voogden verzocht worden vóór 1 October e.k. bij den heer C. MEIJBOOM de jongelingen aan te geven, die zij als leerlingen zouden wenschen geplaatst te zien, zullende door dien heer aan hen de dag, de plaats en het uur bekend gemaakt worden, waarop zal worden onderzocht, of de aangegevenen de vereischten bezitten, om op de school te worden toegelaten, en, dat, bij gelijke geschiktheid, bij voorkeur zullen worden toegelaten zij, die zich in een vorigen cursus hebben onderscheiden en toekomende handwerkslieden.

Assen, 21 September 1857.
L. OLDENHUIS GRATAMA.

VOOR OOGLIJDERS

en allen die hun gezigt wenschen te versterken of bewaren.

Door A. TER GUNNE te Deventer is uitgegeven en alom verzonden:

Prof. ***F. ARLT, Gezondheidsleer der oogen in gezonden en lijdenden toestand,*** (met een aanhangsel over gezigtsglazen) ten algemeenen nutte beschreven. Naar den 2den druk, door A. ILCKEN, Heel- en Verloskundige te Deventer, à f 1.20.

Eene fransche beoordeeling (*Annales d'oculist t.* 17, p. 92) noemt dit werkje *un véritable modèle de ce genre de publication*. Wij gelooven dat het geene verdere aanbeveling zal behoeven.

Van ***ZSCHOKKE, de weg ten leven. Huis- en handboek voor christelijke ouders en jonge lieden;*** uit het Hoogduitsch, door R. REUDLER, Ev. Luth. Pred. te Deventer; verschijnt thans de 4de aflevering, à 35 c.

Wie nog van de voordeelen der inteekening wenscht te profiteren haaste zich, daar de 5de afl., waarmede het werk compleet is, weldra volgt. Dit meesterstuk van den schrijver der *Uren aan de godsdienst gewijd* heeft gewis geene aanbeveling noodig.

H.H. Boekhandelaren nog ex. over hebbende, gelieven die ten spoedigste terug te zenden, daar ik door de menigvuldige bestellingen om ex. verlegen ben.

Veenverhuring.

Op e.k. ZATURDAG den 26 dezer des voormiddags ten elf ure, zullen ten verzoeke van JAN en JOH. NIJWENING te Wezup, gemeente Zweelo, in de Markte van Wezup, onmiddelijk aan het Oranje kanaal, nabij de brug in den weg van Wezup naar Schoonloo, publiek worden verhuurd:

Ongeveer **80 akkers uitmuntend BOEKWEITVEEN.**

Westerbork den 20 Sept. 1857.
Notaris Mr. J. T. KIJMMELL.

AANBESTEDING.

De HH. JUNIUS VAN HEMERT zijn voornemens, op VRIJDAG den 3den October 1857, des middags ten 12 ure, ten huize van J. SCHÜTTERUP, Logementhouder te Avereest, PUBLIEK AAN TE BESTEDEN:

Het BOUWEN van eene TABAKSSCHUUR op de hoogte van Sluis no. 4 aan de Dedemsvaart, met bijlevering van alle MATERIALEN.

Het BESTEK en TEEKENING liggen ter inzage in gemeld logement, alwaar ook nadere informatien te bekomen zijn.

De heer H. W. LENDERINK te Deventer, meldt ons het volgende:

TEUNIS OOLMAN, landbouwer te Voorst, komt mij dezer dagen bij het koopen eener derde Bus **REVALENTA ARABICA** uit eigen beweging verhalen, dat zijne Vrouw, voor wier leven hij beducht was geweest, thans bijna geheel hersteld is. Na het afnemen der koorts leed zij lang aan waterzucht; daarna openbaarde zich eene algemeene verzwakking, waardoor haar alle krachten verlieten. Uiterst zwak, aanhoudend bedlegerig en door de Geneeskundigen als den dood nabij geacht, had zij de toevlugt genomen tot de Revalenta Arabica; spoedig na het gebruik reeds kwamen hare krachten weder; hare gezondheid kwam terug en thans verrigt zij weder als vroeger haar gewoon dagelijksch werk. De man was met deze uitkomst zoo gelukkig, dat hij mij zelfs verzocht hieraan zooveel mogelijk bekendheid te geven.

DU BARRY'S

REVALENTA ARABICA

werkt zeer gunstig op de spijsverterings-werktuigen en geneest in den grond alle ziekten die uit slechte sappen ontstaan; het neemt de oorzaak der ziekte weg, waardoor dezelve dan als een natuurlijk gevolg verdwijnt. Onder de ziekten, die door slechte sappen ontstaan en door de zuivering derzelve genezen worden, behooren: Onregelmatigheid in de verrigtingen, verstoppingen, zuur, kramp, buikpijn, stuipen, maagwater, maagkanker, diarrhaea, zenuwziekte, galachtigheid, aandoeningen van lever en nieren, windzucht, opgezetheid, hartkloppingen, zenuwachtige hoofdpijn, branderigheid, prikkeling van nieren en blaas, graveel, roos, pijn tusschen de schouderbladen en in bijna alle deelen van het ligchaam, slepende ontsteking en verzwering in de maag, huiduitslag, klierziekte, onzuiverheid, bloedarmoede, beginnende tering, waterzucht, misselijkheid na het eten, algemeene verzwakking, hoest, aamborstigheid, benauwdheid op de borst, slijmziekte, uitputting en eene menigte andere ziekteverschijnselen, die men niet weet te noemen noch te rangschikken.

Zij is bovendien het beste voedsel voor Kinderen en zwakken in het algemeen, daar zij zelfs in de zwakste magen niet verzuurt, noch strijdig is met eenen gewonen leefregel of goed krachtig voedsel, maar een gezonden eetlust opwekt, de spijsvertering herstelt, aan ligchaam en geest veerkracht bijzet.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A. VAN GORCUM.
Meppel, A. JEULEN.
Gorredijk, S. G. ZWART.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
Coevorden, C. J. VAN DER SCHEER.
Hoogeveen, JAN VAN DER WOLDE Jr.
En in de bekende Dépots in de andere steden.

De Heer CORNELIS VAN DER LECK, te Rotterdam, welke reeds lang met Rhumatiek geplaagd was, en vele middelen aanwendde om van die pijn bevrijd te worden, kon nergens baat bij vinden, maar werd hoe langer hoe erger Rhumatisch. Zoodra bij de **ABSHAUBBINS of ANTI-RHUMATISCHE WATTEN** gebruikte, voelde hij reeds spoedig verzachting van pijn, en is na verloop van zeer korten tijd totaal er van genezen.

Omdat er nog vele Lijders zijn die met dit heilzaam Middel onbekend zijn, en nog andere welke (omdat zij reeds zoo veel zonder goed gevolg beproefd hebben) voor dit Middel hun de moeite nog niet gegeven hebben om er eene proef van te nemen, zoo worden aan hun deze **WATTEN** zeer aanbevolen; men kan van de goede uitwerking zeer verzekerd zijn, en de ondervinding zal leeren, dat men bij het gebruik van deze **WATTEN** reeds spoedig soelaas en geheele genezing zal verkrijgen. De prijs is 20 Cents per Blad. Bereider en Hoofd-Dépôthouder A. BREETVELT Az., te Delft, die tot waarborg der Echtheid de Biljetten onderteekend. Verdere Dépôts:

Wed. J. A. van der Wijk, Assen.	E. B. Winkeler, Harlingen
E. Lakke, Meppel.	G. Veerkamp, Sneek.
K. J. Kooiman, Hoogeveen.	J. L. Tombroek, Franek[illegible]
H. J. Renken, Amsterdam. Hoek Vijgendam en Warmoesstraat.	Meijer Hes Jr., Gorredij[illegible]
Albt. Oosterbaan, Amsterdam, Leydschestraat, in de Vlijt.	Mej. G. Terhorst, Zwolle.
C. W. Eyfert, idem. Vijzelstraat, bij de Singel.	J. H. ten Hagen, Kamp[illegible]
Mej. C. J. Blank, idem. Kalverstraat, bij den Heiligen Weg.	K. Timmermans, Steenw[illegible]
Iserief en Comp, 's Hage, Venestraat, in de Vlijt.	Mej. Wed. J. W. Sa[illegible] Deventer, Vleeschhouwe[illegible] ste[illegible]
J. Marcus Jr., Leeuwarden.	M. Slits, Almelo.
Caspar Fischer en Zn., Heerenveen.	W. Groeneveld, Winschot[illegible]
	J. E. Feldbrugge, Oude [illegible]kek[illegible]
	B. Vroom en Co., Veenda[illegible]
	Feldbrugge en Co, Groning[illegible]
	J G Swart, Wildervan[illegible]
	H. J. van Alken, Niewol[illegible]

In plaatsen waar nog geen Dépôt bestaat, kunnen s[illegible] de winkeliers op franco aanvrage Dépôt verkrijgen m[illegible] informatien stellende te Amsterdam, Rotterdam of De[illegible]

BURGERLIJKE STAND.

Hoogeveen, 12—19 Sept. Ondertr. Hendrik Jan S[illegible] met Zwaantje Steenbergen; Geert Maatjes met Hilligje Klei[illegible] — Geh. Harm van der Weide met Sophia Schonewille. Bev. Heildina Krikken geb. Fictorie, van z.; Jentje Vos g[illegible] Steenbergen, van z.; Margaretha Slot geb. Stoefzand, van [illegible] Heiltien Pol geb. Mol, van d. — Overl. Geertje Schonewill[illegible] overleden te Zalt-Bommell, 16 m.; Femmigje Koster, ruim [illegible] w.; Siger Booij, ruim 13 j.; Aaltje Kleine, echtgenoot v[illegible] H. H. Zomer, ruim 38 j.; Berendina Dalewijk, wed. Hendr[illegible] ter Steege, ruim 79 j.; Harm Kleine, 15 w.; Hidde Fokk[illegible] Asman, ongeh., 27 j., overleden te Utingeradeel (Friesland[illegible] Trijntje Klaassen, ongehuwd, 69 j. Voorts is aangegev[illegible] een levenloos kind van het mannelijk geslacht van Ar[illegible] Duinkerken en Femmigje Lip.

Smilde, 13—20 Sept. Bev. H. Boxem geb. Krooi, v[illegible] d.; H. Soer geb. Stevens, van z.; A. Oost geb. Wolter[illegible] van z.; J. Oldenkamp geb. de Vries, van d.; A. Dooren g[illegible] Pomper, van z.; A. van Gils geb. van Fricht, van d.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, 18 Sept. TARWE onveranderd; 131 [illegible] witbonte Poolsche f 405; 127 ℔ Geldersche f 330. — ROGG[illegible] bij gerijven tot vorige prijzen; 123 ℔ Pruissische f 215; 1[illegible] ℔ Belgische f 223; 118 ℔ Petersburger f 201; 122 ℔ Pruissisc[illegible] f 211; 123 ℔ Rostocker f 216; 123 ℔ Anclammer f 220. GARST, HAVER en BOEKWEIT zonder handel. — KOO[illegible] ZAAD dadelijk en op het Najaar traag, op het Voorja[illegible] prijshoudend; Buiksloter Ham f 15; Elve £ 72½; Eid[illegible] £ 76½; Koningsb. Röbs op 9/v. £ 79; op 9 vat. Olie in O[illegible] £ 80½; April £ 83. — LIJNZAAD zonder handel. — RAA[illegible] OLIE prijshoudend; op 6w. f 43; Vlieg. f 46¾, 47; 1o. O[illegible] f 46¾; Nov. f 47; Dec f 47¼; Mei f 47⅜, ½. — LIJNOL[illegible] dadelijk onveranderd, op levering williger; op 6w. f 46[illegible] Vlieg. f 45; 1o. Oct. f 44¾, 45; Nov. 44½, 45; Dec. f 44[illegible] Voorjaar f 43¼. — HENNEPOLIE op 6w. f 51¼; Vlieger f 49¾. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 92 a f 96. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 11½ a f 14½.

SCHIEDAM, 17 Sept. MOUTWIJN f 21½ per vat co[illegible] tant met meerder handel. — JENEVER 100 pct. Amst. pro[illegible] f 25½ a f 26 per vat contant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1857.

	pct.	18 Sept.	19 Sept.
Nederl. W. S.	2 1/2	63 1/2	63 9/16
„ „	3	77	77
„ „	4	97	97
Amort. Synd.	3 1/2		91 1/8
Handelm.	4 1/2	152 1/8	152
O. I. Leening	4	96	
Aand. H. Spw.			
Aand. R. Spw.	4 1/2		
Ned. B.			
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl. Hope	5	104 7/8	105
Dito 1831/33	5		
Cert. 1840	4	86 5/8	86 3/4
» Stieglitz	4	86 3/8	86 1/2
Cert. v. Ass.	6	67 5/8	67 1/2
Polen,			
Aand fl. 500	ƒ	154 1/2	
Obl.	4	80	79 1/8

	pct.	18 Sept.	19 Sept.
Spanje, Obl.	1 1/2	25 9/16	25 5/8
Obligatien	3	42 1/2	42 3/8
Binnenl.	3	37 9/16	37 3/4
Amortisable			
Bewijz. Coup.			
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		
» »	4	60 1/2	60 3/4
» Metal.	5	73 11/16	73 11/16
» » N.	5		
» Nation.	5	75 11/16	75 13/16
» »	2 1/2	38 3/8	38 3/8
Belgie, Cert.	2 1/2		
Rothschild	2 1/2	52 1/8	52 1/8
Portug., Obl.	3	45 3/8	45 5/16
Brazilien	5		
Weener aandeelen	4	314	314

18 Sept. De markt was algemeen gunstiger gestemd, in zonderheid echter hebben zich de Oostenrijksche fondsen i[illegible] prijs verbeterd.

Illinois Centraal-Spoorweg-Obligatiën, aanmerkelijk op nieu[illegible] hooger, sluiten minder geanimeerd.

19 Sept. De markt was algemeen gunstig gestemd, voor[illegible] met betrekking tot de Oostenrijksche en Spaansche fondsen [illegible] in de laatstgenoemden was de handel vrij geanimeerd.

Illinois-Centraal-spoorweg-obligatiën waren zeer gezocht en merkelijk hooger.

DE VERTELLER ENZ.

Vervalsching van waren.

De bladen zijn heden opgevuld met voorbeelden van vervalsching van levensmiddelen en handelswaren. Behalve de gewone vervalsching van melk met water, van thee en tabak met gedroogde bladeren van andere heesters of boomen, van suiker met meel, van koffij met cichorei, enz., heeft men thans weder nieuwe vervalschingen van zeer belangrijken aard ontdekt.

De heeren *Lamulle Hédouin*, grossiers in wijn te Bercy. zijn, door alle instantien heen, veroordeeld wegens het vervalschen van wijn op reusachtigen schaal. De wijn die men in hunne uitgestrekte magazijnen bij enorme hoeveelheden in beslag nam, bleek, na scheikundig onderzoek, uit niets anders te bestaan dan uit een mengsel van water en aluin, dat, in de verhouding van 33 ten honderd, door middel van verfstoffen was gekleurd. De wijnfabrikanten zijn veroordeeld tot zes maanden gevangenis en 5000 francs boete; zij moeten bovendien het vonnis voor hunne kosten in twee dagbladen doen plaatsen en het op 50 plaatsen doen aanplakken, terwijl de vervalschte wijn door het geregt op den openbaren weg vóór de woning der veroordeelden zal worden uitgegoten. Eenige spotvogels te Bercy hebben dienvolgens groote vlooiplanken voor hunne woningen doen aanbrengen, ten einde zich, gelijk zij zeggen, voor overstrooming en vergiftiging te vrijwaren.

Uit Piëmont meldt men wijders, dat in de groeven van Perrero een zeer witte en zachte steensoort aanwezig is, die sints jaar en dag wordt uitgegraven, om, naar de stad Perrero gevoerd zijnde, aldaar te worden vermalen tot een poeder, dat zoodanig op bloem of meel gelijkt, dat zelfs deskundigen er door misleid kunnen worden. Dat steenmeel wordt met 90 centimes per 10 kilogrammen betaald en er gaat geen jaar om, waarin niet eenige millioenen kilogrammen er van worden uitgevoerd. Waar het blijft en waarvoor het gebezigd wordt is, wonderlijk genoeg, volgens den berigtgever nog altijd onbekend. Men vermoedt echter dat het, met gewoon meel vermengd, in het binnen- en buitenland tot brood en beschuit wordt verbakken, hetgeen natuurlijk tot noodlottige gevolgen voor den verbruiker aanleiding moet geven. Het dagblad *Ap[illegible] Cozie* en het dagblad van Genua, vestigen althans de algemeene aandacht op dit feit.

Eindelijk meldt men uit Lissabon, dat aldaar de ontdekking van een bedrog, groote sensatie in den handel heeft verwekt. De provincie Angoda namelijk, een der vruchtbaarste bezittingen van Portugal, levert jaarlijks aan Europa 1.500.000 arrobas (ongeveer 700.000 kilogr.) was, dat regelmatig transito te Lissabon wordt aangebragt. Men is nu evenwel plotseling tot de ontdekking gekomen, dat dit was vermengd is met een aantal vreemde zelfstandigheden zonder waarde. Dit geschiedt natuurlijk met het doel om de zwaarte te vermeerderen, en de kooper wordt daarvan het slagtoffer, vermits hij onder zijn was een vijfde en soms een vierde of een derde deel vreemde bestanddeelen zonder waarde, ontvangt. Het Portugesche gouvernement heeft bereids eene commissie benoemd ten einde hopens deze, ook voor het buitenland gewigtige aangelegenheid, een onderzoek in te stellen.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** te Assen.